

[Finansministeren.]

kerhed som den, vi har været inde i siden besættelsens afslutning. Jeg skal derfor overlade det ærede medlem hr. Aksel Møller alle sådanne billige triumfer, som han på dette felt mener at kunne hente, idet jeg dog måske kunne føle trang til at minde det ærede medlem om, at også en borgmester med et finansielt ansvar kan komme ud for at skønne mindre holdbart, end han har tilsigtet.

Flere af de ærede ordførere, og navnlig det ærede medlem hr. Aksel Møller, var inde på spørgsmålet om, hvilken virkning gennemførelsen af det forelagte lovforslag ville få for de økonomiske forhold her i landet. Den ærede ordfører for det konservative folkeparti konstaterede — som hans parti jo gør, når det ikke er i gang med overbud under løn- og pensionsforhandlinger —, at vi i øjeblikket befandt os i en stærk inflationsbevægelse, og at pristallet under den nuværende regering var steget ret stærkt. Det forekommer mig, at det ærede medlem uden iøvrigt at miste den agitatoriske chance godt kunne være lidt varsom med anvendelse af ordet inflation. Der har været prisstigninger i de senere år, men de har efter min mening ikke været så stærke, at de fortjener betegnelsen inflation.

Fra oktober 1947 til januar 1949 er pristallet steget fra 300 til 310 eller med godt 3 pct. Under den foregående regering faldt pristallet ganske vist fra oktober 1945 til april 1946 fra 291 til 288, men derefter steg det med 12 points, indtil det tidspunkt, da den nuværende regering trådte til, altså en stigning på ca. 4 pct. Selvfølgelig har hverken den forrige eller den nuværende regering haft nogen interesse i en sådan stigning, endsiige da bestræbt sig på at fremkalde den. Også jeg mener, at vi bør søge at hindre en fortsat stærk prisstigning, og det kan kun glæde mig, at det ærede medlem hr. Aksel Møller er enig heri. Jeg håber, at denne samstemmighed i opfattelsen også vil komme til udtryk under de fortsatte forhandlinger vedrørende f. eks. husleje-reguleringen og under kommende forhandlinger om tilskudslovgivning og prislovgivning.

Det foreliggende lovforslag vil efter min opfattelse ikke få nogen afgørende indflydelse på den økonomiske udvikling her i landet, og det har heller ikke været tilsigtet. Som jeg allerede bemærkede ved lovforslagets fremsættelse, mener jeg, at det tidspunkt er inde, da en forøgelse af overskuddet på statens budget må standses, men dette er ikke ensbetydende med, at en

væsentlig nedsættelse af statens indtægter kan finde sted. På den anden side har jeg anset det for rimeligt, at de nedsættelser, som jeg nu engang har ment det muligt og forsvarligt at stille forslag om, først og fremmest kommer de mindstbemidlede til gode. Såfremt disse nedsættelser kun skulle ske ved en formindskelse af statens indtægter, måtte det sætte sit præg på nedsættelserne, og jeg har derfor fundet anledning til samtidig at stille forslag om, at de kredse af befolkningen, hvis skatteevne i forhold til de laveste og mellemste indtægter i væsentlig grad er skånet i de senere år, yder et vist bidrag til nedsættelserne. At dette rent teknisk har fundet udtryk ved, at tillægsindkomstskatten for sidste år er indarbejdet i lovforslagets skala, forekommer det mig at flere af de ærede ordførere har lagt for stor vægt på. Netop fordi dette har kunnet finde sted, har det været muligt at begrænse de yderligere forhøjelser til et så forholdsvis lille beløb som 7 mill. kr.

Det er rigtigt, som jeg allerede anførte i min fremsættelsestale, og som flere af de ærede ordførere har været inde på, at lovforslaget for folk med stigende indkomster ikke vil medføre nogen direkte skattenedsættelse, men stort set betyde, at skattens beløb vil blive det samme, og jeg mener da også, at det vil være rigtigt at karakterisere lovforslagets virkninger for skatteyderne derhen, at det for mange skatteydere med mindre indkomster vil betyde en egentlig lettelse, medens det for den store mellemgruppe af indkomster vil betyde et skattestop, og endelig for en meget lille gruppe af de største indkomster en procentvis ringe forhøjelse af indkomstskatten.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller anstillede også forskellige beregninger over forslagens virkninger for skatteyderne og nåede nærmest til, at det ikke ville betyde nogen reel skattenedsættelse, men at der tværtimod ville blive tale om ganske betydelige forhøjelser. Det var her åbenbart, at det ærede medlem, som det før er sket, glemte at repræsentere den mellemstand, hvis interesser han ellers så ofte gør sig til talsmand for. Iøvrigt var det ejendommeligt at høre, at den ærede ordfører på een gang fandt, at der ikke var tale om en skattenedsættelse, og samtidig mente, at forslaget ville betyde, at regeringen opgav kampen mod inflationen. Slagordene skulle jo under alle omstændigheder med. Må jeg heroverfor spørge, om det ærede medlem mener, at hans forslag om yderligere nedsættelse af skatterne ville virke fremmende på investeringerne her i landet og hemmende på